

Stalino KELIU

LKP KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 8-ji 1953 m. sausio mėn. 27 d., antradienis Kaina
metai Nr. 9 (672) 15 kp

Plėsti agitacinį darbą už pasiūlytuosius kandidatus

Rajono darbo žmonės geriausius savo atstovus pasiūlė kandidatais rinkimams į vietinių tarybų deputatus. Supažindinti plačiasis rinkėjų masės su kandidatais į vietinių tarybų deputatus gyvenimu, jų visuomenine veikla ir nuveiktu darbu socialistinės Tėvynės gerovei — pirmą kartą tarybinių, partinių organizacijų pareiga. Būtinai plačiosiose liaudies masėse vystyti platesnį agitacinį darbą, nušviečiant mūsų rinkėjų tikrą demokratiškumą, plačiai papasakojant liaudies masėms apie Tarybas, apie jų didelį vaidmenį komunistinio statyboje.

Tinkamame lygyje atlieka rinkiminę agitaciją Dvarikių apylinkės ir „Pirmūno“ kolūkio partinės organizacijos. Čia agitatoriai-komunistai skleidžia masėse partijos XIX suvažiavimo nutarimus, aiškina rinkėjams Stalino Konstitucijos jiems suteiktas didžiulias teises, rinkiminius Nuostatus; supažindinami rinkėjai su išstatytais kandidatais į deputatus biografijomis, organizuojami jų susitikimai su rinkėjais.

Gerai atlieka agitaciją už išstatytuosius kandidatus „Šešupės“, „Neries“, „Rudilių“ ir kt. kolūkių klubai-skaityklos, Šepetos biblioteka, „Aukštaičių“, „Neries“, „Adomynės“ kolūkių agitatorių kolektyvai.

„Neries“ kolūkio kultūrinė įstaiga, vadovaujama drg. A. Stukienės, tinkamai pasiruošė rinkiminei kampanijai. Joje gausu aktualių šūkių, plakatų, užtektinai randasi rinkiminės literatūros, naujausių laikraščių ir žurnalų. Sienlaikraštis užpildytas aktualiomis žinutėmis apie kolūkio agitatorių kolektyvo darbą. Vedamasis, parašytas aiškiai ir glausta forma, nušviečia agitatorių uždavinius rinkiminėje kampanijoje. Po darbo, vakarais, į klubą-skaityklą gausiai susirenka kolūkiečiai. Čia jie skaito literatūrą, klausosi vedėjos Stukienės pranešimų rinkiminėmis temomis, agitatorių pranešimų apie rinkimų reikšmę.

„Adomynės“, „Pirmūno“,

Aktuali paskaita

Šiomis dienomis partijos Šiaulių srities komiteto lektorius drg. Romanovas skaitė paskaitą apie genialų J. V. Stalino veiklą „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“ Kupiškio MTS

„Noriūnų“ kolūkių agitatorių kolektyvai lankosi pas kolūkiečius, supažindindami juos vietoje su rinkimų Nuostatais, Tarybomis, jų reikšme ir funkcijomis.

Nepatenkinamai vystoma agitacija už kandidatus į deputatus Skapiškio MTS, „Žalgirio“, „Mituvos“, V. Kudirkos v., Mičiurino v., „Vienybės“ žemės ūkio artelės.

Ypač bloga padėtis Skapiškio MTS. Joje esantis agitpunktas nesutvarkytas, trūksta rinkiminės literatūros, beveik neatliekamas joks rinkiminis-agitacinis darbas. To pasekmė — dalis mechanizatorių net nežino, ką rajono darbo žmonės iškelė kandidatais į rajono tarybos deputatus ir pan. Tokia padėtis randasi todėl, kad MTS partinė organizacija apleido pasiruošimo rinkimams darbą.

Nė geresnė padėtis ir „Žalgirio“ kolūkyje. Agitpunktas per dienas randasi uždarytas, patalpos šaltos, nesutvarkytos, maža rinkiminės literatūros. Tačiau rajono kultūros švietimo darbo skyrius nepareikalauja iš vedėjo Buivydo ištaisyti padėtį, o taikstosi su esama netvarka „Žalgirio“ kolūkio klube skaitykloje. Analogiškos padėtys yra „Vienybės“ kolūkio klube-skaitykloje, vadovaujamoje Šateikaitės, „Mituvos“ ir kt. kolūkiuose.

Laukminiškių, Žaidelių, Kupiškio vidurinės mokyklos mokytojai agitacinį darbą atlieka paskubomis, blankiai, o dažnai pasitenkina tik rinkėjų registracija arba sąrašų patikrinimu.

Būtinai kasdien vis plačiau vystyti agitacinį darbą už pasiūlytuosius kandidatus į deputatus, aiškinti plačiosioms liaudies masėms demokratišką pasaulįje konstituciją — Stalino Konstituciją, rinkimų Nuostatus; tai užtikrins naują komunistų ir nepartinių bloko pergalę rinkimuose į vietines tarybas ir pademonstruos tarybinės liaudies dar didesnę susitelkimą apie šlovingąją Komunistų partiją, vedančią tarybinę liaudį į šviesų komunistinį rytojį, apie didįjį vadą draugą Staliną.

mechanizatoriams, žemės ūkio specialistams ir darbininkams. Lektorius išsamiai nurodė šio veikalo reikšmę tarybiniam darbo žmonėms žengiant į komunizmą.

S. ŽEIMYS

Kandidatų į rajono Darbo žmonių deputatų tarybos deputatus registravimas

Kupiškio rajono apygardinės rinkiminės komisijos rinkimams į rajono Darbo žmonių deputatų tarybą užregistravo šiuos kandidatus

1. BAKANAVIČIUS Balys, Emilijos s., gim. 1915 m., „Aukštaičių“ kolūkio statybos brigados brigadininkas, nepartinis — nuo „Aukštaičių“ kolūkio kolūkiečių.
2. BALKAUŠKIENĖ Bronė, Broniaus d., gim. 1923 m., LKP rajono komiteto darbui moterų tarpe skyriaus vedėja, TSKP narys — nuo „Adomynės“ kolūkio kolūkiečių.
3. BARZDENIS Juozas, Juozo s., gim. 1904 m., Svydenių apylinkės tarybos pirmininkas, TSKP narys — nuo „Neries“ kolūkio kolūkiečių.
4. BRAZDŽIŪNAS Jonas, Juozo s., gim. 1917 m., LKP rajono komiteto sekretorius, TSKP narys — nuo Marytės Melnikaitės vardo kolūkio kolūkiečių.
5. EINORIENĖ Ona, Stasio d., gim. 1925 m., rajono žemės ūkio skyriaus vyr. agronomas, nepartinė — nuo „Vėžionių“ kolūkio kolūkiečių.
6. GRIKIENIS Vladas, Domo s., gim. 1894 m., „Vienybės“ kolūkio pirmininkas, TSKP narys — nuo „Vienybės“ kolūkio kolūkiečių.
7. JUGULYS Gediminas, Tomo s., gim. 1926 m., LLKS rajono komiteto sekretorius, TSKP narys — nuo „Noriūnų“ kolūkio kolūkiečių.
8. JUŠKAITĖ Eugenija, Juozo d., gim. 1925 m., Skodinių septynmetės mokyklos pionierių vadovė, nepartinė — nuo „Skodinio“ kolūkio kolūkiečių.
9. KALNUTIS Juozas, Juozo s., gim. 1920 m., rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, TSKP narys — nuo „Žalgirio“ kolūkio kolūkiečių.
10. KRASAUSKAS Vaclovas, Marijono s., gim. 1921 m., rajono sveikatos apsaugos skyriaus vedėjas, nepartinis — nuo Medicinos darbuotojų profesinės sąjungos.
11. LIKAS Petras, Stasio s., gim. 1916 m., „Artojo“ kolūkio pirmininkas, TSKP narys — nuo „Artojo“ kolūkio kolūkiečių.
12. MAČENYTĖ Emilija, Mykolo d., gim. 1921 m., „Artojo“ kolūkio kiaulių šėrikė, nepartinė — nuo „Artojo“ kolūkio kolūkiečių.
13. MATUSEVIČIUS Petras, Mykolo s., gim. 1926 m., Kupiškio MTS agronomas,

nepartinis — nuo „Mituvos“ kolūkio kolūkiečių.

14. NAZAROVAS Jonas, Mykolo s., gim. 1922 m., rajono finansų skyriaus vedėjas, TSKP narys — nuo „Naujo kelio“ kolūkio kolūkiečių.

15. PAPLAUSKAS Juozas, Kipro s., gim. 1909 m., rajono vykdomojo komiteto pirmininkas, TSKP narys — nuo „Vedručio“ kolūkio kolūkiečių.

16. PARINOVAS Pilypas, Vasyliaus s., gim. 1917 m., LKP rajono komiteto sekretorius, TSKP narys — nuo komunistinės organizacijos.

17. PLIUSKIENĖ Marija, Adomo d., gim. 1898 m., „Pirmūno“ kolūkio kiaulių šėrikė, nepartinė — nuo „Pirmūno“ kolūkio kolūkiečių.

18. RAPALIS Robertas, Jono s., gim. 1928 m., rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjas, VLKJS narys — nuo Švietimo darbuotojų profesinės sąjungos.

19. SILICKAITĖ Janina, Mykolo d., gim. 1903 m., Subačiaus vid. mokyklos direktorius, TSKP narys — nuo Švietimo darbuotojų profesinės sąjungos.

20. ŠAKA Martynas, Stasio s., gim. 1919 m., rajono žemės ūkio skyriaus vedėjas, nepartinis — nuo Mičiurino vardo kolūkio kolūkiečių.

21. ŠVAPLĖNAS Petras, Klemenso s., gim. 1908 m., rajono plano komisijos pirmininkas, TSKP narys — nuo „Rudilių“ kolūkio kolūkiečių.

22. VOROBJOVENĖ Anastazija, Andriaus d., gim. 1911 m., rajono socialinio aprūpinimo skyriaus vedėja, TSKP narys — nuo komunistinės organizacijos.

23. VŽASNAUSKAS Matas, Juozo s., gim. 1924 m., Subačiaus vid. mokyklos mokytojas, kandidatas į TSKP narius — nuo „Pirmūno“ kolūkio kolūkiečių.

24. ZUDINAS Feodoras, Antano s., gim. 1908 m., TSKP narys — nuo „Bugailiškių“ kolūkio kolūkiečių.

25. ŽILĖNAS Vytautas, Antano s., gim. 1924 m., rajono vykdomojo komiteto sekretorius, nepartinis — nuo „Miliūnų“ kolūkio kolūkiečių.

Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas

Rinkiminis-agitacinis darbas kolūkyje

Žymius laimėjimus agitaciniame darbe, ruošiantis rinkimams į vietines tarybas, pasiekė „Pirmūno“ kolūkio agitatoriai. Agitpunktas įrengtas jaukiose septynmetės mokyklos patalpose. Jame gausu rinkiminės literatūros, laikraščių, žurnalų, patalpos papuoštos įvairiais šukiais, foto nuotraukomis, kuriose vaizduojama, kaip darbo žmonės vykdo penktąjį stalininį penkmečio planą. Agitpunkte leidžiamas sienlaikraštis, kuriame nemaža straipsnių, nušviečiančių TSRS rinkiminės sistemos demokratiškumą ir agitatorių veiklą. Agitatoriams vyksta seminarai ir sudaryti pasikalbėjimų su rinkėjais tematiniai planai sausio mėnesiui. Drg. drg. A. Volungėnas, L. Davidavičius ir kt. agitatoriai sistemingai agitacinio punkto patalpose susirinkusiems kolūkiečiams aiškina tarybinę rinkimų sistemą, rinkimų Nuostatus.

Kolūkiečių sodybose labai laukiami agitatoriai drg. drg. Juozas Gutpetris, Jonas Masilionis, Z. Dambrauskaitė.

O. VILIMAS

AGRONOMĖ — VISUOMENININKĖ

Su didžiausiu pakilimu „Vėžionių“ ir „Šešupės“ kolūkių kolūkiečiai pasiūlė kandidatus rinkimams į rajono Darbo žmonių deputatų tarybą.

Kolūkiečiai kalba apie didelius laimėjimus, kuriuos pasiekė „Vėžionių“ ir „Šešupės“ kolūkių kolūkiečiai. Tiems laimėjimams pasiekti daug padėjo rajono žemės ūkio skyriaus agronomė drg. Ona Einorienė. Jie pasiūlo drg. O. Einorienės kandidatūrą rinkimams į rajono tarybos deputatus.

Žodį tarė drg. V. Užtupas. Jis papasakoja kolūkiečiams, kokių didelių laimėjimus komunizmo statyboje pasiekė mūsų socialistinė Tėvynė. Nemažai laimėjimų pasiekti „Vėžionių“ ir „Šešupės“ kolūkiuose. Padidėjo gyvulių skaičius fermose, pakilo gyvulių produktyvumas. Žymiai padidėjo, palyginus su 1951 m., laukų derlingumas.

Dar didesnės perspektyvos iškyla partijos XIX suvažiavimo nutarimų šviesoje. Per trumpą, palyginti, laiką pastatyta „Šešupės“, „Vėžionių“ kolūkiuose eilė ūkinių pastatų, padidintas ari-

mos žemės plotas 17 proc. ir pan.

„Šešupės“ kolūkio kolūkiečiai arklių šėrikas drg. A. Jokubka savo kalboje išreiškia pasididžiavimą, kad jis yra TSRS pilietis ir todėl gali rinkti iš savo tarpo geriausius liaudies sąnurs ir dukras.

— Aš palaikau iškeltą agronomės O. Einorienės kandidatūrą, nes ji yra mums žinoma, kaip jautri mūsų, kolūkiečių, poreikiams, puiki darbuotoja, — sako baigdamas drg. Jokubka.

Susirinkime dalyvavę kolūkiečiai vieningais plojimais pritarė pasiūlytajai kandidatūrai, pademonstravę savo susitelkimą apie Komunistų partiją, užtikrinančią vedančią tarybinę liaudį iš pergalės į pergalę.

Žodį paėmė drg. drg. S. Augustinas, G. Dauderytė, H. Skukauskas ir kt. vieningai palaikė drg. O. Einorienės kandidatūrą ir prizadėjo rinkimų dieną vieningai balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

A. LINGYS, A. RAINYS,
V. DAGILIS

TARYBINĖ STATYBA

Kultūros - švietimo įstaigos rinkiminėje kampanijoje

Mūsų rajono darbo žmonės su nepaprastu politiniu ir gamybiniu pakilimu ruošiasi artėjantiems rinkimams į vietines tarybas. Didžiausias ir rimčiausias pagalbininkas apylinkių taryboms šiame darbe yra kultūros-švietimo įstaigos kolūkiečių kaime. Rajone veikiančių klubų-skaityklų ir bibliotekų uždaviniai ideologinio darbo bare, ypač rinkiminės kampanijos dienomis, vientisai išplaukia iš partijos XIX suvažiavimo nutarimų, patvirtintų direktivų penktojo penkmečio plano programos įvykdymui.

Rajono kultūros židiniai nestovi nušaliai nuo svarbios politinės kampanijos, turinčios didelę reikšmę tolimesniai tarybinės santvarkos sustiprinimui. Eilė rajono kolūkiuose esančių klubų-skaityklų pertvarkė savo darbą pasiruošime rinkimams linkme, plačiai išplėtė partijos XIX suvažiavimo sprendimų šviesoje agitacinį-masinį darbą naudojant vietinius faktus. Penktojo penkmečio plano programos apibūdinimas ir jos vykdymo pailiustravimas vietos gyvenimo faktais yra kiekvienos klubo-skaityklos ir bibliotekos šiandieninis uždavinys.

Taip dirba „Piliakalnio“ kolūkio klubas-skaitykla, vadovaujama vedėjos J. Augustinaitės. Gausus kolūkinis aktyvas, susibūręs apie savo kultūrinį židinį, paskaitinio darbo, pašnekesių ir individualinės agitacijos formomis kolūkiečių tarpe atlieka svarbų vaidmenį politinio pakilimo, tarybinio patriotizmo skatinimui ir gamybiniam aktyvumui reikštis. Prie klubo-skaityklos dirba 8 agitatoriai, nuosekliai prisilaikydami duoto darbo plano. Agitatoriams teikiama parama literatūra ir metodiniais nurodymais, apibendrinamas darbo patyrimas. Agitatoriai išaiškino rinkėjams Stalino

Konstitucijos principus, demokratiškiausią pasaulį tarybinį rinkimų įstatymą, supažindina rinkėjus su rinkiminiais nuostatais. Dabar vyksta agitacinis darbas už iškeltuosius kandidatus į srities ir rajono tarybas.

Teisinga linkme organizavo savo darbą „Neries“ kolūkio klubas-skaitykla, vadovaujama A. Stukienės, „Šešupės“ žemės ūkio artelės klubo-skaityklos vedėja komjaunuoletė M. Varkalytė, komjaunuoletė A. Matkevičiūtė, vadovaujant „Aukštaičių“ kolūkio klubui-skaityklai. Jie rinkiminės kampanijos dienomis dirba ne vieni. Prie šių įstaigų veikiančių tarybų nariai taip pat aktyviai įsijungė į pasiruošimo rinkimams darbą, padėdami vietinėms Darbo žmonių deputatų taryboms organizaciniame ir masinėje politinėje veikloje. Agitatoriai budriai klubų-skaityklų patalpose ir vaikšto pas rinkėjus į butus, aiškindami tarybinės santvarkos laimėjimus, kolūkinės pergalės prieš individualų ūkininkavimą rezultatus, didingas perspektyvas žemės ūkyje penktojo penkmečio plano apimtyje.

Gera dirba rinkiminėje kampanijoje Šepetos biblioteka, vadovaujama P. Plerpos, ir „Rudilių“ kolūkio klubas-skaitykla, kurios veiklą nukreipė pasiruošimui rinkimams į vietines tarybas vedėjas A. Kriauza. Sieniniuose laikraščiuose gausu kritikos ir savikritikos straipsnių, vykdam prisilmtus socialistinius išpareigojimus rinkimų garbei. Pakilęs kolūkiečių politinis aktyvumas nukreipiamas ūkinių uždavinių vykdymui.

Tačiau nesilygiuoja į pirmūnus rinkiminės kampanijos darbe „Žalgirio“, „Mituvos“, „Sakalo“ kolūkių kultūrinės įstaigos. „Mituvos“ žemės ūkio artelės klubo-skaityklos vedėja I. Keršulytė nedirba jokio politinio-

masinio darbo kolūkiečių tarpe, klubas-skaitykla laiko po raktu, o pati užsiiminėja pašaliniais reikalais, nesusijusiais su kultūrinės įstaigos veikla. Ji pati nežino rinkimininių nuostatų ir balsavimo tvarkos, o apie aiškinamąjį darbą kolūkiečių tarpe nėra ko ir kalbėti. Tuo pat keliu eina ir „Sakalo“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja V. Valentaitė. Nėkontroliuoja jų darbo ir nepareikalauja veiklos šių apylinkių tarybos, kurių vadovavimas ir kontrolė rinkiminės kampanijos darbe yra būtina ir veiksmingesnė, kaip rajono kultūros-švietimo darbo skyriaus, esančio rajono centre. Tą patį galima prikišti ir Dvariškių apylinkės tarybai dėl klubo-skaityklos vedėjos O. Gromulaitės apsnūdusios veiklos.

Kultūros-švietimo darbo skyrius sukvietame seminare rinkiminės kampanijos reikalui klubų-skaityklų vedėjams davė instruktivinius nurodymus išvystyti veiklą, apibendrinti darbo patyrimą ir iškėlė trūkumus, tačiau kartu atžymėjo, kad darbe reikalingas operatyvus vietinių tarybų vadovavimas ir įtraukimas jų į pasiruošimą rinkimams.

Šių dienų klubų-skaityklų aktyvo uždavinys—aiškinti susirinkimuose ir pasikalbėjimuose partijos XIX suvažiavimo medžiagą, draugo Stalino kalbą ir jo kūrinių „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“, vystyti agitaciją rinkėjų tarpe už iškeltuosius kandidatus, išplėsti meninę saviveiklą, organizuojant agitacines-mėnines brigadas, kurių pasigendama prie visų rajone veikiančių klubų-skaityklų ir bibliotekų.

Apylinkių tarybos turi pasiekti gerų rezultatų ideologinio darbo bare.

ST. JANILIONIS

L. e. kultūros-švietimo darbo skyriaus vedėjo p.

Baigęs trejų metų mokslą Vilniaus Žemės ūkio mokykloje kolūkių pirmininkams rengti, grįžo į gimtąjį Joniškėlio rajoną „Lenino keliu“ kolūki Socialistinio Darbo Didvyris J. Jodinskas.

Nuotraukoje: „Lenino keliu“ kolūkio pirmininko pavaduotojas J. Jodinskas praveda pasikalbėjimą su jaunuoliais rinkėjais.

I. Baltmano nuotrauka.

(ELTA).

DIENOS KLAUSIMAIS

DAUGIAU DĖMESIO LINŲ PRODUKCIJAI

„Vedrupio“ kolūkio valdybos pirmininkas V. Bočiulis, sudaręs sutartį pristatyti linų šiaudelių valstybei iki 1953 m. sausio 1 d., turėjo žymiai geresnes galimybes ir sąlygas už kitas rajono žemės ūkio artelės. Bet visiško apsilėidimo ir nerūpestingumo pasėkoje darba sužlugdė. Kolūkyje yra nuosava mašina linams šukuoti ir kultū. Turimas geras variklis, jauja ir pakankamai darbo jėgos pirminiam linų apdirbimui įvykdyti, tačiau reikalingas nejudantis, nors kolūkiui išmokėtas piniginis avansas 3510 rb.

Dar 1952 m. spalio 30 d. kolūkiui buvo pristatytas grafiškas linų produkcijos pristatymui. Pirmininkas V. Bočiulis privalėjo suorganizuoti darbą taip, kad iki sausio 1 d. būtų pristatyta pluošto 140 cnt, sėmenų 28,8 cnt ir gražinta sėmenų paskola 15,4 cnt. Bočiulis, sabotuodamas linų produkcijos pristatymą, iki šiol nieko neatliko, nepristatė nė gramo.

Kai kurios kolūkių valdybos, jų tarpe „Paryžiaus ko-

munos“, „Vėželių“, „Vėžionių“ ir kt., nekreipia dėmesio į tai, kad po nušukavimo mašinomis linų šiaudeliuose atlieka apie 30 procentų linų galvutėlių nešukuotų ir neorganizuojama užbaigti darbą rankiniu būdu.

Būtina, kad rajono žemės ūkio skyrius ir MTS agronomai, sprendžiant šį klausimą, neprileistų kolūkiams nuostolingų reikišinių, kaip atsitiko „Vėžionių“ kolūkyje, kai pristatė apipuvusius linų šiaudelius ir per pusę nenukultomis galvutėmis. Taip elgiantis daromi grynai nuostoliai kolūkiui ir kolūkiečiams, nes mažinamas apiprekinimas pramoninėmis prekėmis, sumažėja piniginis atlyginimas, ir žūsta kolūkiečių idėtas darbas.

Žemės ūkio artelių revizinės komisijos privalo surašyti linų derliaus stovio patikrinimo aktus savo kolūkiuose ir neprileisti šios svarbios kraštui žaliavos pristatymo sužlugdymų.

J. JUOZAKAS
Linų paruošų kontoros direktorius

Agitatorių uždaviniai rinkiminėje kampanijoje

Rinkimuose į vietines Tarybas, kaip ir praėjusiose rinkiminėse kampanijose, Komunistų partija stoja bloke, sąjungoje su nepartiniais darbininkais, valstiečiais, inteligentija. Partinių organizacijų uždavinys yra dar glaudžiau sutelkti tarybinę liaudį apie partiją, užtikrinti aktyvų visų rinkėjų dalyvavimą rinkimuose, siekiant, kad deputatais į vietines Tarybas būtų išrinkti geriausi žmonės, suprantantieji Tarybinės valstybės interesus ir pasirengę apginti juos.

Gausus buvusių rinkiminų kampanijų patyrimas parodė, kad ten, kur masinio politinio darbo yra apimti visi gyventojų sluoksniai, kur propaganda ir agitacija vykdomos aukštu idėjinio lygiu, rinkiminė kampanija toliau kelia politinį ir gamybinį tarybinų žmonių aktyvumą.

Garbingi ir atsakingi yra uždaviniai, kurie iškelti agitatoriams dabartinėje rinkiminėje kampanijoje.

Agitatoriai ir propagandininkai turi giliai išaiškinti darbo žmonėms partijos XIX suvažiavimo sprendimus, direktivą dėl penktojo penkmečio plano, papasakoti apie tuos istorinius laimėjimus statant komunizmą, kuriuos pasiekė tarybinė liaudis. Yra svarbu, be to, kad agitaciniam darbe žymią vietą užimtų rajono, įmonės, kolūkio pasiekimų parodymas.

Politinė agitacija rinkimų dienomis turi būti nukreipta į tai, kad kiekviena įmonė, kolūkis, tarybinis ūkis, MTS įvykdytų gamybinius planus, į pasirengimą pavasario sėjai ir pavyzdinę visuomeninių gyvulių žiemojimo pravedimą.

Agitatoriai turi paaiškinti

rinkėjams didžiuosius TSRS Konstitucijos ir sąjunginių bei autonominių respublikų konstitucijų principus, supažindinti gyventojus su tarybiniais rinkiminiais įstatymais ir su tarybinės rinkimų sistemos, demokratiškiausios rinkiminės sistemos pasaulyje, principais. Agitacija už komunistų ir nepartinių rinkiminio bloko iškeltų kandidatų į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas išrinkimą, —vienas svarbiausių agitacinio darbo uždavinių. Savo aiškinamajame darbe agitatoriai privalo skirti didžiausią dėmesį tarptautinės padėties ir Tarybų Sąjungos užsienio politikos, taikos ir tautų draugystės politikos klausimams.

Kaip ir ankstesniuose rinkimuose, viso agitacinio-propagandinio darbo centras yra agitaciniai punktai rinkiminėse apylinkėse. Čia rengiamos paskaitos, pranešimai ir pasikalbėjimai, duodamos konsultacijos ir informacijos rin-

kėjams juos dominančiais klausimais, organizuojamos ekskursijos, kolektyvios kino filmų peržiūros ir t. t. Agitacinio punkto vedėjas drauge su patikėtiniais sistemingai renka ir instruktuoja agitatorius, dirbančius rinkiminėje apylinkėje. Agitacinius punktus reikia gerai apipavidalinti ir įrengti, aprūpinti pakankamu laikraščių ir literatūros kiekiu. Į agitatorių kolektyvą, sudaromą prie agitacinių punktų, partinės organizacijos įtraukia partinį ir tarybinį aktyvą, parengtus komunistus ir komjaunuolius, geriausią inteligentijos dalį, pramonės ir žemės ūkio pirmūnus. Agitatoriai, partinėms organizacijoms vadovaujant, išvysto savo darbą visur: įmonėse, kolūkiuose, MTS, tarybinuose ūkiuose, įstai-gose ir rinkėjų gyvenamosiose vietose, panaudodami šiam tikslui visas galimas priemones ir politinės agitacijos formas.

Natūralu, kad rinkiminiuo-

se susirinkimuose, susitikimuose su kandidatais į deputatus, agitatorių pasikalbėjimų metu rinkėjai pažymės trūkumus vietinių Tarybų darbe ir pateiks pasiūlymus jų veiklai pagerinti. Partinių organizacijų ir agitatorių uždavinys — padėti rinkėjams išvystyti iš apačios vietinių Tarybų ir blogai dirbančiųjų deputatų darbo trūkumų kritiką, visokeriopai remti rinkėjų pasiūlymus, kuriais siekiama toliau sustiprinti vietines Tarybas, gerinti visą jų ūkinę-politinę ir kultūrinę veiklą.

Tarybinė liaudis, rengdamasi rinkimams į vietines Tarybas, dar glaudžiau susitelkia apie Komunistų partiją ir didįjį vadą bei mokytoją draugą Staliną. Rinkiminė kampanija dar kartą galingai pademonstruos moralinę-politinę tarybinės liaudies vienybę, jos beribę meilę ir rūpinimąsi savo socialistine Tėvyne.

P. ŽILINAS

DALINANTIS PEDAGOGINIO DARBO PATYRIMU

Tarybinio patriotizmo ugdymas rusų kalbos pamokose

Rusų kalba — pagrindinė kalba mūsų socialistinėje Tėvynėje. Šia kalba šandien naudojasi ne tik visos mūsų tarybinės respublikos, bet ir liaudies demokratijos šalių darbo žmonės, kurie su dideliu atidumu mokosi didžiosios mūsų Tėvynės įžymiąją rusų tautos kalbą. Net ir pažangioji kapitalistinių šalių žmonija, kuri iki šiol tebėra priespaudoje ir kapitalizmo varžtuose, taip pat mokosi rusų kalbą. Daugiamilijoninės didžiosios rusų tautos kalba ryškiai panaudojama konferencijose, pasitarimuose, kur mūsų šalies delegatai prabyla iš tribūnų, demaskuodami imperialistų planus sukurstyti naują pasaulinį karą.

Rusų kalbos grožį, jos sklandumą yra ne kartą išskėlę Turgenevas, Tolstojus, Gorkis ir kiti mūsų Tėvynės didieji rašytojai, revoliuciniai demokratai. Leninas apie rusų kalbą yra taip pasakęs: „Mes mylime savo kalbą ir savo Tėvynę. Turgenevo, Tolstojaus, Dobroljubovo, Černyševskio kalba didi ir galinga“. Rusų kalba mums, tarybinams žmonėms, yra artima ir dėl to, kad mūsų didieji proletariato vadai Leninas ir Stalinas kalbėjo rusiškai, išskėlė šios kalbos skambumą, grožį kitų pasaulio kalbų priešakyje. Niekas taip nemokėjo kalbėti rusiškai, kaip Leninas, niekas dabar nemoka tiksliau, suglausčiau, suprantamiau išreikšti mintis, kaip draugas Stalinas. Todėl ir suprantama, kad rusų kalbos dėstymas mokyklose reikalauja iš mokytojų, kad jie mokėtų šią kalbą tinkamai panaudoti pamokose.

Tarybinė valdžia, suteikusi galimybę darbininkų ir valstiečių vaikams pasirinkti bet kokią specialybę, sudarė ir man galimybes pasirinkti mokytojo specialybę. Mano didelė svajonė tapti tarybinio mokytoju, mokyti darbininkų ir kolūkiečių vaikus — išsipildė. Kartu su tuo išsipildė ir mano senas troškimas dėstyti rusų kalbą. Nors mokytojo darbą dirbu tik pirmus metus, tačiau jau per šią trumpą laikotarpį sukaupiau kai kurį darbo patyrimą, ypatingai ugdant mokiniuose tarybinio patriotizmo jausmus. Tarybinio patriotizmo ugdymas pamokų metu yra svarbiausias uždavinys, kurį mokytojas privalo kruopščiai atlikti. Kiekvienoje pamokoje, kokia ji bebūtų, galima pilnai paversti tarybinio patriotizmo ugdymo klausimą. Su tarybinio patriotizmo ugdymu yra neatskiriama susijęs ir kitas svarbus klausimas — vadovėlinės medžiagos susiejimas su aplinka, einamuoju momentu.

Penktoje klasėje perteikdamas mokiniams literatūrinį straipsnį „Kolektiv“, nurodau, kad jeigu mokiniai dirba vieningai, kolektyviškai, padeda atsiliekantiems mokiniams moksle, laiku šalina pastebėtus trūkumus bei klaidas, tai, be abejo, pasie-

St. ŽEMAITIS
Noriūnų septynmetės mokyklos mokytojas

klami gražūs rezultatai, kuriais didžiuojasi ne tik mokykla, bet ir visa tarybinė liaudis. Pavyzdžiui, mūsų mokykloje išleidžiami 4 sienlaikraščiai. Jeigu į sienlaikraščius rašo visi mokiniai, rašo kritikinius straipsnius, — ryškiai matome, kad sienlaikraščiuose talpinama medžiaga yra aktuali, kovinga, duodanti daug naudos patiems mokiniams. Kas atsitiktų, jei mokiniai nustotų rašyti, visai apleistų sienlaikraščius? Jie išeitų retkarčiais, juose medžiaga būtų neįdomi, nekonkreči, pasenusi, mokiniai visai nustotų domėtis sienlaikraščiais. Kartu su tuo straipsnelio medžiagą susieju su praktika. Jeigu kolūkiečiai laiku išeina į darbą, dirba vieningai, tai kolūčiai nuolat stiprėja, kolūkiečių gyvenimas darosi pasiturintis ir laimingas. Kolektyviškumo tema tmdamas konkrečius pavyzdžius iš mūsų kolūkių gyvenimo, pritaikiau ir straipsnelyje „Liebedj, ščiuka i rak“.

Ypatingai penktos klasės mokiniai domėjosi, kada jiems aiškinau Stalino Konstitucijos ir draugo Stalino 73-sioms gimimo metinėms pažymėti pritaikintus literatūrinius straipsnelius. „Dėka Stalino Konstitucijos — jūs šiandieną galite mokyti, laisvai ir nekludomai rinkti bet kokią patinkamą specialybę. Tai ryškiai liudija ir vietiniai faktai. Pereitais metais baigęs Noriūnų septynmetę mokyklą mokins Stankavičius dabar mokosi Panevėžio pedagoginėje mokykloje, komjaunuolė Glezdovaitė mokosi Joniškėlio žemės ūkio technikumė, komjaunuolė O. Brinkaitė dirba Kupiškio MTS ir t. t. Kapitalistiniuose kraštuose jaunimui yra atimta teisė mokytis, ten tokie, kaip jūs, vaikai vaikštinėja alkani ir apiplyšę gatvėmis, rausiasi šiukšlių dėžėse, ieškodami kąsnelio duonos, o apie mokslą jie ir svajoti negali“. Šios klasės apklausinėjimo rezultatai parodė, kad mokiniai reikiamai įsisavino šią medžiagą.

Mokiniai susidomėję klausėsi temos „Sovietskij Sojuz — semja trudiščisja“, kurioje aš jiems papasakojau, kaip draugiškai gyvena darbo žmonės mūsų Tėvynėje, kaip jie yra visi lygiateisiai prieš įstatymus ir pan.

„Visai priešingas vaizdas matosi kapitalistiniuose kraštuose, kur darbo žmonės yra laikomi vergais, jokių teisių jie neturi, o jeigu kokias teises ir turi, tai jos apraizgytos įvairiais įstatymais taip, kad iš tikrųjų darbo liaudis jų turėti negali“, — aiškinu moksleiviams. Šią temą dėstydamas, daug jiems kalbėjau apie juoduosius ir baltuosius, apie tai, kad juodieji JAV laikomi nepilnaverčiais žmonėmis, jais niekas nesirūpina. Priminiau

apie Polį Robsoną, kuriam Amerikos vyriausybė visai trukdo pasireikšti su savo gabumais dainavimo ir taikos gynimo srityse.

Aiškindamas penktokams temą „Piervyj učienik“, papasakojau, kad reikia sekti V. I. Leninu, kuris mokėsi vien gerais ir labai gerais pažymiais. Šia tema daug kalbėjau apie rajono mokyklose, mūsų mokykloje iškilusius mokslo pirmūnus, kaip Mickevičiūtę, Šaumoną, pionierius Glezdovą, Bičkūną ir kt., nurodžiau, kad mokslo pirmūnai turi stoti pionierių ir komjaunimo organizacijose.

Pateikdamas penktokams straipsnį „Ranše i tieperj“, nurodžiau, kad ne visada taip buvo gera gyventi, kaip dabar. Anksčiau, buržuazinėje santvarkoje, darbininkų ir mažųjų valstiečių vaikams durys į mokslą buvo uždarytos. Štai dabar stovi Kupiškio MTS pastatas. Čia anksčiau gyveno dvarininkas Adomonis, kuris buvo įsteigęs rūmuose mokyklą, tačiau ją galėjo lankyti tik buožių ir dvarininkų vaikai. Apylinkės mažųjų valstiečių vaikai galėjo tik pasižiūrėti į šiuos rūmus. Šiandien mes turime septynmetę mokyklą, o rajone 10 septynmetių mokyklų, 4 vidurinės mokyklas.

Šeštoje klasėje mokytojai išskyla rimtesni uždaviniai. Čia reikalinga mokiniams plačiau paaiškinti apie mūsų šalies ūkinį-politinį gyvenimą. Supažindindamas mokinius su straipsneliu „Doroženka“, nurodžiau, kad Lenino—Stalino partija atvedė tarybinę liaudį į laimingą ir pasiturintį gyvenimą. Aiškindamas mokiniams temą „Chlieb“, nurodžiau, kad pasitaiko kolūkiuose nesąžiningų kolūkiečių, kurie nedirba, o nori lengvai pragyventi. Tokie kolūkiečiai visai nesupranta, kad tik dirbdami jie gali gerai, pasiturintys gyventi.

Krylovo pasakėčioje „Volka psarnie“ pabrėžiau, kad Napoleonas, norėjęs 1812 m. nugalėti rusų liaudį, pats papuolė į rusų liaudies rankas, kur ji gerokai aplamdė. Taip bandė padaryti ir fašistinė Vokietija, tačiau ir ji gavo tokį pat užmokestį. Ir jeigu bandys imperialistai sukurstyti naują pasaulinį karą ir užpulti mūsų taikingą šalį, tai jie gaus iš mūsų liaudies tokį smūgį, nuo kurio su visa savo kapitalizmo sistema nugarmės į prarają.

Partijos XIX suvažiavimo nutarimai ideologiniais klausimais reikalauja iš mokytojų, kad jie juos pilnutinai įgyvendintų. Nėra abejojimo, kad mes, mokytojai, atiduodame visas jėgas iškeltiems prieš mus partijos XIX suvažiavimo sprendimų uždaviniams įgyvendinti, ir ateityje, mokydamiesi iš prileistų klaidų pamokų metu, žymiai pakelsime tarybinio patriotizmo ugdymo jausmus mokinių sąmonėje.

Kolūkio laiškininkas A. Strikulis yra žinomas Ramygalo rajono „Lenino keliu“ žemės ūkio artelėje, kaip aktyvus tarybinės spaudos platintojas. Vien tik per pastutintį mėnesį jis išplatino savo žemės ūkio artelės kolūkiečių tarpe 295 laikraščius ir žurnalų egzempliorius, žymiai viršijęs planinę užduotį.
Nuotraukoje: laiškininkas A. Strikulis.

I. Baltmano nuotrauka.

(ELTA).

TRUMPOS SKAITYTOJŲ PASTABOS

„Gedimino pilies“ kolūkyje antikomunistinis elementas Povilas Šimonis, dirbdamas arklių fermoje šerliu ir vyriausiu arklininku, grobsto visuomeninį pašarą ir juo šeria savo asmeninius gyvulius, kuriuos laiko drauge su visuomeniniais. Jo nuosavi gyvuliai yra gero kūno stovio, jiems visuomet pakreikiama, o visuomeniniai atro-

do priešingai — blogo kūno stovio, nevalomi ir t. t., ko rezultate pasireiškia net jų išbrokavimas.

Apie šią padėtį žino apylinkės tarybos pirmininkas C. Trušinskas, kolūkio pirmininkas J. Jančys ir kolūkį šefuojančios organizacijos atstovas drg. Baltrušas, tačiau degtinės parama visa tai užtuojama.

A. VIESULAS

„Neries“ žemės ūkio artelės nariai prenumeruoja daug laikraščių ir žurnalų, jie domisi kiekvienu laikraščio numeriu, seka tarybinio darbo žmonių laimėjimus, įvykius užsienyje. Tačiau kolūkiečiai nepatenkinti tuo, kad kolūkio laiškininkas Sirbykė spaudą bei laiškus iš Kupiškio pašto kartais pavėluotai pristato į Didžprūdžių sep-

tynmetę mokyklą bei klubą — skatytą. Sirbykė spaudą, skirtą mokyklai, įteikia pašalinams asmenims ir pan. Tuo tarpu kolūkio pirmininkas P. Gorklys, Kupiškio ryšių kontoros viršininkas drg. A. Vyšniauskas taikstosi su tokiais neleistiniais laiškininko Sirbykės elgesiu, nors jis yra šefuojančios organizacijos atstovas.

J. AUGUSTINAS

„Naujosios ateities“ kolūkyje vis dar pasitaiko kai kurių nesklaidumų. Štai kolūketis P. Silickas, prie kurio gyvenamosios vietos yra geri tvartai, nenori čia įsileisti visuomeninių gyvulių, kolūkio valdybos narius visai išskoliodamas.

Pašarų sandėlininkas P. Krupelis visai nesirūpina tinkamai atlikti savo pareigas.

Neskiria reikiamo dėmesio visuomeninei gyvulininkystei „Pakupio“ kolūkyje gyvulininkystės fermų vedėjas J. Kvedaras. Kolūkio pirmininko pavaduotojas Bočiulis užėmė kenkėjišką poziciją visuomeninių gyvulių atžvilgiu.

klojimai yra reikiamai nesutvarkyti, prileidžia taip pat visuomeninio pašaro grobstymą.

Grūdų sandėlininkas P. Vilėniškis, nuolat girtuokliaudamas ir nevykdydamas savo pareigų, taip pat stabdo normalų darbą kolūkyje.

Tokie faktai kelia teisėtą kolūkiečių pasipiktinimą.

J. ŠARKA

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Nesitaikstyti su trūkumais“

Tokiu pavadinimu straipsnis tilpo „Stalino keliu“ Nr. 98(662). Jame buvo rašoma apie tai, kad „Laisvės“ kolūkio I ir II brigados brigadininkai F. Šukys ir A. Užsienis nesilaiko darbo drausmės, nekreipia dėmesio ūkiniams uždaviniams įvykdymui. Taip pat nurodyta į sąskai-

tininkės J. Lukšionienės nemandagų, užgauliojančių elgesį su kolūkiečiais.

Kolūkio valdybos pirmininkas J. Krasnauskas praneša redakcijai, kad straipsnyje iškelti faktai pasitvirtino. Valdyba minimus brigadininkus ir sąskaitininkę griežtai perspėjo.

IŠ NEPASKELBTŲ LAIŠKŲ REDAKCIJAI

„Stalino keliu“ redakcija gavo laišką, kuriame buvo skundžiamasi nepatenkinamu Šimonių vartotojų kooperatyvo kepyklos darbu, pavėluotu duonos pristatymu į jos parduotuvę ir t. t.

Atsakydamas redakcijai iš šio laiško užklausimą, Ku-

piškio raikopasjungos valdybos pirmininkas A. Dirda praneša, jog Šimonių kooperatyvo valdybos pirmininkui drg. Šukiui duotas nurodymas dėl kepyklos darbo pagerinimo ir laiku duonos pristatymo vartotojams.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Italijos fašizavimo keliu

Sausio 21 d. reakcinė Italijos parlamento dauguma patvirtino antidemokratinį įstatymo projektą dėl rinkiminės sistemos pakeitimo. Tuo pačiu Italijos valdantieji sluoksniai paskelbė atvirą žygį prieš respublikos konstituciją, prieš demokratines laisves, kurias darbo žmonės iškovojo kovoje prieš fašizmą.

Pagal pirmą rinkiminę sistemą kiekviena partija, iškelusi savo kandidatus į deputatus, gaudavo deputatų vietas: parlamente sutinkamai su už ją paduotų balsų skaičiumi. Jeigu, pavyzdžiui, kuri nors partija rinkimuose gavo 25 procentus visų balsų, tai atitinkamai ji ir parlamente gaudavo ketvirtadalį deputatų mandatų. O pagal naują įstatymo projektą įvedama vadinamoji mažoritarinė sistema. Pagal šią sistemą, jeigu kuri nors partija arba vieningą kandidatų į deputatus sąrašą sudariusių partijų blokas surinks rinkimuose nors vienu balsu daugiau negu 50 procentų balsų, tai ji gauna 65 procentus deputatų vietų parlamente. Tuo tarpu likusios partijos, jeigu jos nei surinks, pavyzdžiui, 49,9 procento balsų, tai vis tiek parlamente gaus tik 35 procentus vietų.

Vadovaujanti krikščionių demokratų partija, turinti daugumą parlamente, dėl savo antinacionalinės, proamerikinės politikos vis labiau ir labiau netenka įtakos liaudyje. Tuo tarpu yra žinoma, jog pavasarį įvyks nauji rinkimai į parlamentą. Kad išvengtų pralaimėjimo rinkimuose, ji sudarė sąjungą su visomis reakcinėmis partijomis—sudaryti drauge vieningą kandidatų į deputatus sąrašą, o kad iškovotų deputatų vietų daugumą, pavartojo antidemokratinį triuką su rinkiminės sistemos „reformą“. Vadinasi, įstatymo projektas siekia išgyvendinti iš parlamento tikrus liaudies atstovus, kurie yra kairiųjų partijų ir, pirmiausia, komunistų partijos deputatai.

Italijos demokratinė spauda

pareiškia, kad šis Vašingtono nurodymu sukurtas įstatymas yra fašistinio pobūdžio. Pažymėtina, kad panašus įstatymo projektas Italijoje buvo priimtas 1924 metais rinkimų išvakarėse. Jis tuomet įgalino Musolinį užtikrinti daugumą savo fašistinei partijai parlamente.

Italijos darbo žmonės ryžtingai protestuoja prieš reakcijos puolimą prieš jų konstitucines teises. Kova prieš fašistinį įstatymą dėl rinkiminės sistemos pakeitimo įgavo tikrai visaliaudinį pobūdį. Visoje šalyje plačiai vyksta galingi streikai ir demonstracijos. Iš visų Italijos kampų į Romą suvažiuojo darbo žmonių delegacijos pareikalauti iš parlamento atvesti reakcinį įstatymo projektą.

Remiantis kova prieš rinkiminės sistemos „reformą“ susidaro vieningas frontas Italijos patriotų, kupinų pasiryžimo ginti savo demokratines laisves. Šį pasiryžimą išreiškė Palmyro Toljati savo kalboje parlamente sausio 17 d. „Jūs,—sakė jis, kreipdamasis į vyriausybę,—galite didinti liaudies kančias, bet niekuomet nepajėgsite sutrukdyti liaudies žengimo savo laisvės iškovojimo keliu, atėjimo į valdžią ir šios valdžios panaudojimo žymiosios piliečių daugumos interesais keliu“.

Naujas įstatymo projektas išgalios tik po to, kai senatas jį patvirtins.

Amerikos fermerių nuskurdimas

Ginklavimo varžybos sunkia našta slėgia Jungtinių Valstybių darbo žmones, tame tarpe ir fermerius. Karinės gamybos išplėtimas, šalies militarizavimas neišvengiamai didina krizinius reiškinius Amerikos žemės ūkyje. JAV žemės ūkio gyventojų daugumą sudaranti smulkiųjų ir vidutiniųjų fermerių padėtis metai po metų smarkiai blogėja. Vairdamiesi maksimalių pelnų, stambūs kapitalistai tiesiog apiplošia fermerius. Kaip buvo pranešama spaudoje, prekybinės bendrovės pardavi-

nėja pieną ir pieno produktus 4—5 kartus brangiau, negu jie moka fermeriams. Mažmeninė duonos kaina yra šešis kartus brangesnė už kviečių supirkimo kainą ir t. t. Rezultate fermerių ūkių pajamos smunka, ir skurdas tampa vis didesnis žemvaldžių skaičiaus palydovu. 1952 metais, nurodo biuletenis „Fekts For Farmers“, amerikinių fermerių pajamos buvo „žemiausios per pastarąjį dešimtmetį“. Net ir oficialiais duomenimis, 81 procentas fermerių gauna tokias mažas pajamas, kad negali patenkinti savo būtiniausių reikmes.

Tačiau ir iš menkų fermerio pajamų, kaip pažymi laikraštis „Monitor“, jam lieka ne daugiau kaip pusė. Antrą pusę paglemžia mokesčiai, kurie, palyginti su prieškariniu laikotarpiu, padidėjo daugiau kaip 12 kartų, ir taip pat skolų apmokėjimas bankams. Oficialiais duomenimis, fermerių skola 1952 metais pastekė 14 milijardų dolerių, tai yra nuo 1945 metų padidėjo beveik du kartus!

Vergovinė smulkiųjų ir vidutiniųjų fermerių priklausomybė nuo žemės ir finansų magnatų vis labiau stiprėja. Vieno Amerikos ekonomisto pripažinimu, dabartinis fermeris „yra pažemintas ligi padėties, kuri primena baudžiauninko padėtį“. Nuskurdimo grėsmė nuolat stovi prie žemdirbio trobos slenksčio. Daugiau kaip 100 tūkstančių fermerių kasmet bankrutuoja, papildydami bedarbių armiją.

Iš darbo fermerių vargo ir kančių kuria savo gerovę stambios žemės ūkio bendrovės. Smulkiųjų ir vidutiniųjų fermerių žemės netekimo procesas įgauna vis aštresnį pobūdį. Spaudos duomenimis, vien tik nuo 1940 ligi 1950 metų Jungtinėse Amerikos Valstybėse buvo nuvaryti nuo žemės 7 milijonai žmonių.

Toks yra JAV žemdirbių likimas.

V. CHARKOVAS

GESTAPINIAI AMERIKINIŲ VALDŽIOS ORGANŲ METODAI

Naujųjų metų išvakarėse Jungtinėse Valstybėse įsigaliojo dar vienas fašistinio tipo įstatymas. Nuo gruodžio 24 dienos pradėjo veikti liūdnai išgarsėjęs „Makareno-Uoltero įstatymas“, kuris yra taip pavadintas jo autorių—senatorių—obskuranto Makareno ir reacionieriaus, atstovų rūmų nario Uoltero vardais.

„Makareno—Uoltero įstatymas“ yra ryškus pavyzdys to, kaip amerikiniai vadeivos šurkščiausiai pažeidžia elementarias tarptautinės teisės normas, visiškai niekina kitų valstybių piliečių nacionalinį orumą. Pagal šį įstatymą visų užsienio laivų ir lėktuvų, atvyksiančių į Jungti-

nes Valstybes, įgulos šurkščiausiai išardomos amerikinės žvalgybos—federalinio tyrimų biuro (FTB)—agentų. Iš kiekvieno įgulos nario FTB agentai reikalauja pateikti įvairias žinias ir pirmoje eilėje duomenis apie politinius įsitikinimus, profesinį priklašumą ir pan. Ir tik amerikinei žvalgybai nusprendus, ar išardytasis patenkina jos reikalavimus, užsienio jūrininkui arba laivui leidžiama išlipti krantą.

Gestapiniai amerikinių valdžios organų metodai sukelė viso pasaulio visuomenės pasipiktinimą audrą, ypač Vakarų Europos šalyse. Olandijos buržuazinis laikraštis

„Nive Haagse kurant“ griežtai pareiškė: „Mes neturime leisti amerikiečiams elgtis su mumis, kaip jie įsigeis“.

Anglijos laikraštis „Manchester Guardian“ pažymėjo, kad tokia įžūli įteisinta savi-valė „nesiderina su amerikiečių pareiškimais apie laisvę“.

Demokratinė spauda pažymi, kad tokia audringa plačiosios viešosios nuomonės reakcija į liūdnai išgarsėjusį Makareno—Uoltero įstatymą atspindi augančius prieštaravimus tarp JAV ir jų partnerių, vis labiau norinčių išsivaduoti iš amerikinės vergovės.

(ELTA).

DOMAS JANKAUSKAS

ŠALIES SARGYBOJE

Bėga dienos.

Slenka naktys ilgos

metų keturiuos laikuos.

Pusto.

Sninga.

Lietūs žemę vilgo.

Sproginėja lūpos nuo sausros...

Apsigaubęs kario maskchalatu,

jaunas ir čekistiškai budrus,

stovi jis, suspaudęs automatą, —

statančios TSRS sūnus.

Šičia vaigiasi Tėvynės žemė.

Anoj pusėj upės — nedraugai...

Darbo liaudžiai ten dangus aptemęs:

Vargas...

Skurdas...

Kartuvių stulpai...

Jaučia priešų žvilgsnius pastenietis

iš anapus upės.

Žino jis:

jie draskytų jį, jeigu galėtų,

išbadytų mėlynas akis...

O jis stovi čia ramus ir jaunas,

Kaip Dzeržinskis liepdavo — budriai,

kad išpuštų darbininkai Kauną

daugiaaukščiais ir gražiais namais,

kad Rygos vaikai ramiai miegotų,

plieną lydytų draugai „Zaporožstal“,

pasiruošęs didvyriu kovoti,

mirti, bet nepasitraukt atgal!

SPORTAS

Treniruotės atvirame ore

Aktyviai treniruojasi atvirame ore Kupiškio vid. mokyklos sportininkai. Čia vyksta krepšinio ir tinklinio tarpklasinių varžybos. Berniukų

grupėje krepšinio žaidime pirmąja XIa kl., mergaičių — XI-ju klasių rinktinė. Tinklinyje pirmąja Xb kl. komandos. J. PAJUODIS

Įvyko tinklinio varžybos

Neseniai Kupiškio vid. mokyklos aikštelėje įvyko tinklinio varžybos tarp miesto vyrų ir mokyklos jaunių ko-

mandų. Susitikimą laimėjo miesto komanda rezultatu 2:0 (15:12;15:6).

Br. JONAITIS

Slidininkai treniruojasi

Subačiaus vidurinės mokyklos moksleiviai, vadovaujami fizinio lavinimo mokytojų Alekno ir Laumelienės, treniruojasi slidėmis. Pasirū-

mėję slidininkai yra Kazakevičius, Gusevičius ir kt. Moksleiviai uoliai ruošiasi būsimai slidininkų apžiūrai. A. KUBILIUS

Ruošiasi turnyrai

Šiuo metu Subačiaus vidurinės mokyklos moksleiviai aktyviai ruošiasi būsimam tinklinio turnyrai žiemos sąlygomis. Jau pradėta valyti aikštelė. Darbams vadovauja

mokyt. Laumelienė ir sporto kolektyvo pirmininkas Vanašas. Aikštelės valymo darbuose dalyvauja visų klasių moksleiviai.

A. KUBILIUS, A. VALA

Slidininkų krosas

Subačiaus septynmetėje mokykloje įvyko slidininkų krosas, kuriame dalyvavo 11-14 metų moksleiviai. Pirmą vietą laimėjo VI kl. moksleivis Budrys, 4 km dis-

tanciją sukošęs per 25 min. 20 sek.

Krose neblogai pasirodė VI kl. moksleivis Skukauskas, o taip pat Valkauskas.

J. GRYBELIS

Pionierių slidinėjimo pirmenybės

Neseniai buvo organizuotos Kupiškio vid. mokyklos pionierių draugovės „Jaunoji Gvardija“ slidinėjimo pirmenybės, kuriose dalyvavo virš šimto jaunųjų slidininkų.

Berniukų 13-14 m. amžiaus grupėje draugovės čempiono vardą iškovojo V būrio pionierius A. Dumčius, kuris 3 km nuotolį įveikė per 17 min. 48 sek.

Mergaičių grupėje (13-14 m.) 2 km distanciją pirma

įveikė VII būrio pionierė I. Ridikaitė; jos laikas 14 min. 24 sek.

Berniukų 11-12 m. amžiaus grupėje nugalėtoju tapo IV būrio pionierius V. Ožalas, įveikęs 2 km nuotolį per 11 min. 50 sek.

Mergaičių grupėje, kurios varžėsi 1 km distancijoje, čempiono vardą iškovojo VIII būrio pionierė S. Lauciūtė.

R. PABERŽIS

Redaktorius S. ZAUKA